

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

สายบุญสายกรรม

(วัดประชาคมวนาราม อ.ศรีสมเด็จ จ.ร้อยเอ็ด กำหนดการคารวะและถวายผ้าป่ามหากุศล ณ วัดป่าบ้านตาด อุดรธานี วันเสาร์ที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๔.๓๐ น.) วัดท่านศรีนี่เรียกว่าวัดป่ากุง ขบขันดี ท่านเป็นพระที่มีเมตตามาก เลี้ยงสัตว์ไว้ในวัด พวกกวางนี้เป็นฝูงๆ เลย ที่นี้กวางเป็นกวางพระเป็นกวางวัดมันกินข้าวเหมือนวัวเหมือนควาย พอเจ้าของปลอมมันหลั่งไหลไปกินข้าวในนาเขา กวางเป็นฝูงๆ นุ่นนะ พอเจ้าของปลอมมันออกไปกินข้าวในนาเขา เขาไล่ขนาบนี้แตกเข้าวัดหมดเลย จะปรับก็จะปรับยังงี้กวางก็กวางพระ กวางอาจารย์ของเขาเสียด้วย เอ้อ ต่างคนต่างรักษาเอาเถอะ ท่านบอกให้ต่างคนต่างรักษาเอาเถอะ ส่วนท่านปลอมท่านไม่รักษาปล่อยให้ไปกินข้าวเขา ท่านไม่พูด ท่านว่าต่างคนต่างรักษาเอาเถอะ

นั่นท่านมีเมตตาธรรม นกยูงก็เยอะ หมูเยอะ กวางมาก เต็ม พวกสัตว์เยอะในวัดป่ากุง ข้างในมันเที่ยวเสียจำใจไม่ได้ไปไหน จำนวนมากเสียด้วย ก็คงอยากออกเที่ยวเหมือนคนเรานั้นแหละ พอได้โอกาสมันก็ออกนอก ออกจากวัดแล้วก็ไปเที่ยวกินข้าวในนาเขา กวางเป็นสิบๆ ลงนาแปลงไหนก็แหกเลย เขาขนาบไล่เข้าวัด จะปรับไหมใส่โทษก็จะยังงี้ กวางก็เป็นกวางวัด กวางอาจารย์เขาด้วย ทางนี้ก็มีแต่ว่า เอ้อ ต่างคนต่างรักษาเอาเถอะ เขาจะปรับอะไรก็ไม่ลง ท่านก็เลยว่า ต่างคนต่างรักษาเอาเถอะ ขบขันดี

ท่านมีบารมีไปทางหนึ่งอาจารย์ศรี มหาวิโร อ่อนพรรษากว่าเรา เราเรียกท่านศรี เคยจำพรรษาหนองผือด้วยกัน แต่ท่านเคารพเรามากมายมาแต่กาลไหนๆ ตั้งแต่อยู่หนองผือท่านก็เคารพมากอยู่ตลอดมา อันนี้มีเรื่องขบขันอยู่เรื่องหนึ่ง เมื่อมันมาสัมผัสก็เล่าให้ฟัง กุฎิท่านอุริมรั้วเข้าไปในป่า ทางจงกรมของเราอยู่ในป่าลึกๆ เวลาเรามาจากกุฎิเราก็ออกหน้ากุฎิท่านศรีแล้วเข้าป่า ท่านมีโต๊ะเล็กๆ ขนาดนี้เห็นท่านศรีเขียนหนังสืออยู่ ท่านคงจะจำได้ตลอดแหละเพราะเป็นปัญหาอันหนึ่งอยู่ เราไปมาเห็นท่านเขียนหนังสืออยู่โต๊ะน้อยบ๋อยๆ แต่ก่อนท่านเป็นครูแล้วจึงมาบวช

มีโต๊ะเล็กๆ กุฎิท่านก็ไม่ได้ใหญ่โตอะไร กระต๊อบเหมือนกัน แต่มีโต๊ะเล็กๆ วางไว้ข้างๆ เราเข้าออกอยู่เรื่อยไปเดินจงกรมในป่า เห็นท่านเขียนหนังสืออยู่โต๊ะเล็กๆ เรื่อยๆ ที่แรกเราก็ไม่ว่าอะไร ก็ผ่านไปผ่านมาอยู่แทบทุกวิทุกวันจะว่าไง เพราะทางจงกรมของเราอยู่ในป่าลึกๆ ผ่านเข้าไปนั้น พอหนักเข้าๆ ผ่านไปตรงนั้นเห็นท่านเขียนหนังสืออยู่โต๊ะเล็กๆ ใส่ปัญหาละที่นี้ ทางเราไปนี้ กุฎิก็อยู่นี้ พอไปถึงจังหวะพอดีท่านกำลังนั่งเขียนหนังสืออยู่ เราก็เดินผ่านไปนั้น ท่านก็มองมาพอดี ห่างกันประมาณสักวา

กว่าเท่านั้นมั้ง เราเลยใส่ปัญหาว่า ทำอะไรเสมียน ท่านก็จับหนังสือัดเข้าโต๊ะ เราก็เดินผ่านไป ตั้งแต่นั้นมาโต๊ะเล็ก ๆ หายเงียบไปเลย ทำอะไรเสมียนเรว้างั้น คำว่าเสมียนมันเป็นปัญหาแล้วเข้าใจไหมละ

มาหาอรรถาหารธรรมมาเขียนอะไร ความหมายก็ว่างั้น นั่นละตั้งแต่นั้นมาโต๊ะเลยไม่ทราบหายไปไหนเงียบเลย ดูเหมือนเคยจำพรรษาห้วยทรายด้วยกันปีหนึ่งหรือไง เราลืม ๆ เสีย หนองผือเคยอยู่ด้วยกัน พอออกจากหนองผือแล้วดูว่าไปจำพรรษาห้วยทรายด้วยกันหรือไม่น่า แต่ไปอยู่ห้วยทรายนี้ไป ท่านจำพรรษาด้วยหรือเปล่ายังสงสัย เราไม่แน่ใจ ดูว่าจำพรรษาด้วย

นิสัยवासนาไปคนละทิศละทาง ท่านนิสัยवासนาไปอีกทางหนึ่ง บริษัทบริวารมากไปไหนลูกศิษย์ลูกหารุมท่าน อย่างมาวันที่ว่า ๑๙ สิงหา นี้ก็คอยดูซิ ลูกศิษย์ลูกหาท่านในอำเภอต่างๆ เขตจังหวัดร้อยเอ็ดนี่จะมาหมดแหละ บรรดาพระเจ้าพระสงฆ์และประชาชน ท่านเคยมาเสมอ ก็เรียกว่าเป็นนิสัยवासนาอย่างหนึ่ง คือเป็นไปตามสายนิสัยवासนา ถ้านิสัยवासนาไม่เกี่ยวข้องกันมันก็ไม่สัมผัส มันก็ไม่ติดใจ หากเป็นอย่างนั้น

ยกตัวอย่างเช่น พระพุทธเจ้าเองเสด็จไป กับพระอานนท์ตามเสด็จไป เห็นพวกประชาชนฝ่ายผู้หญิงแม่ค้าเขาซื้อของขายของ มานี้เป็นแถวมาเลย พระพุทธเจ้าเสด็จไปนั้นเขาก็เคารพธรรมดา เคารพแล้วก็ไปเป็นแถวไม่ใช่บ่อยๆ นะพวกแม่ค้า ท่านเสด็จผ่านไปนั้นเขาเคารพ เขารู้ว่าเป็นพระพุทธเจ้าเขาก็เคารพ พอผ่านไปสักนิดหนึ่งท่านเสด็จแวะเข้าข้างทาง รออยู่ที่นี้แหละอานนท์ เรารอคอยฉันอาหารกับพวกแม่ค้านี้ นั่นฟังซิ นั่นละพระญาณหยั่งทราบ พวกนี้เขาเป็นลูกศิษย์พระกัสสปะ พระกัสสปะกำลังเดินตามหลังเรามา ไปนี้เขาจะไปเทให้พระกัสสปะที่เป็นอาจารย์ของเขานั้นแหละ เราไม่ใช่อาจารย์เขา นั่นฟังซิ เป็นคนละนิสัยवासนา

เราคอยอยู่นี่ละ พระกัสสปะตามเสด็จมาข้างหลัง พอท่านไปถึงนั้นเขาถวายหมดเลย ท่านบอกว่าเป็นลูกศิษย์พระกัสสปะ เขาเคยเป็นลูกศิษย์ไม่ใช่ชาตินี้ชาติเดียว มันสัมพันธ์กันทันทีแหละถ้ามีญาณ อย่างพระพุทธเจ้าเล็งญาณปั้รูแล้ว นี่เป็นลูกศิษย์พระกัสสปะ เขาเคยเป็นลูกศิษย์พระกัสสปะมา ไปนี้เขาจะไปเทลงพระกัสสปะทั้งหมด เราคอยฉันอยู่นี่ ไม่นานพระกัสสปะก็พาพวกบริษัทบริวารแห่มาเต็มเลย อย่างนั้นแล้ว ฉันจึงหันที่นั่น นั่นเป็นไปตามสายนิสัยवासนา ไปคนละทิศละทาง

เรื่องสายบุญสายกรรมนี้ท่านผู้มีญาณท่านมองปั้รูทันทีเลย เคยเกี่ยวโยงกันมาอย่างไร มองปั้รู แต่ความรู้ของท่านเป็นฝ่ายธรรม ท่านไม่แสดงความคิดเห็น ไม่มีอะไร แต่ภายในมี..รู้แล้ว นั่นเป็นอย่างนั้นเรื่อย เขาเรียกว่าสายบุญสายกรรม สายบุญเพนิवासชาติปางก่อนเคยเกี่ยวข้องกันมาอย่างไรๆ พอมองเห็นกันนี้ ถ้ามีญาณด้วยกันก็รับ

กันทันทีเลย ถ้าฝ่ายหนึ่งไม่มีญาณทราบ ฝ่ายหนึ่งมีก็ทราบไว้ๆ โดยลำดับลำดับอย่างนั้น ละ ญาณอันนี้ไม่ได้ถามใครด้วย ลงบิ๊บบเข้าไปแล้วแม่นยำๆ ที่สุด ไม่ว่าญาณของ พระพุทธเจ้าญาณของสาวก เป็นธรรมชาติฝังอยู่ในนิสัยของท่านเอง รู้เอง ไม่ต้องสงสัยอะไรแหละ

คำว่าญาณๆ นี้จะหมดไปตั้งแต่พระพุทธเจ้าไปแล้วหรือ ธรรมไม่หมดเมื่อไร ผู้ปฏิบัติธรรมไม่หมดเมื่อไรสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นสมบัติของผู้ปฏิบัติ จะมีติดนิสัยของท่านตลอด นิสัยของใครมีมายังไงจะมีขึ้นมาเป็นขั้นมารู้ขึ้นมา อย่างนั้นนะ คำว่าญาณคือ ความหยั่งทราบ พอมองไปบิ๊บบจะหยั่งทราบแล้ว ทราบแถวทราบแนวไปแล้ว เกี่ยวโยงกันมายังไงๆ จะทราบของมันโดยลำดับ แต่ท่านไม่ได้ตื่นตื่น ทราบธรรมดา เมื่อเหตุการณ์เข้ามาสัมพันธ์เมื่อไร ควรแสดงออกมาน้อยเพียงไรท่านก็แสดง ถ้าไม่ใช่โอกาสจะแสดงก็เหมือนไม่มี เหมือนไม่รู้ไม่เห็น เพราะอันนั้นเป็นธรรมท่านไม่ได้ตื่นตื่นเหมือนโลก โลกมันตื่นตื่นกัน

พอพูดอย่างนี้ก็ระลึกได้กับพระองค์หนึ่ง แต่ไม่ใช่ตำหนินะ เราพูดถึงเรื่องพระ ญาณของพระพุทธเจ้า เราไม่ได้ตำหนิตามผู้ใด เราพูดตามหลักความจริงโดยถือญาณนี้ เป็นต้นเหตุ มีพระองค์หนึ่งท่านไปเที่ยวจรดจรรณฐานมา พอมาถึงนั้นหิวน้ำมาก เขาเอาน้ำมาถวายท่าน ผู้หญิงคนนั้นกับท่านเคยเป็นสามีภรรยากันมา แต่ท่านไม่ได้มีญาณ ทั้งสอง มันหากติดกันเลยโดยหลักธรรมชาติที่เคยเกี่ยวข้องกันมา พอไปฉันทน้ำที่บ้าน เขาแล้ว พอมานี้ไม่ฉันทน้ำ จังหัน คิดถึงหญิงคนนั้น

เป็นยังไงพระองค์นั้นไม่ฉันทน้ำ จังหัน ลองถามดูซิเป็นยังไง แต่ตื่นพระในครั้ง พุทธกาลท่านพูดโดยตรง ท่านบอกว่าไม่สบาย ไม่สบายเพราะอะไร คิดถึงผู้หญิงคนนั้น เขาตักน้ำมาให้ฉันเลยติดตั้งแต่นั้นมา กินข้าวไม่ลง คิดถึงมาก นี่พระพุทธเจ้าไปตัด สายใยนะ ไปตัดสายใยขาดออกจากกัน เพราะไม่ใช่สายใยที่จะเจริญต่อกันไป มันเกี่ยวข้องเกี่ยวโยงผู้หญิงคนนั้นกับพระองค์นี้เคยเป็นสามีภรรยา ผู้หญิงคนนั้นเคยทำ ร้ายสามีคนนี้แหละจนตายไม่ใช่ธรรมดา ไปรักผู้ชายคนอื่นแล้วฆ่าสามีตัวเอง

ทีนี้พระองค์นั้นไม่รู้ชิวว่าผู้หญิงคนนี้เคยฆ่าตัวยังงัยบ้าง สายใยของมันที่เคยเป็น สามีภรรยากันก็รักกันเลย พระพุทธเจ้าไปตัดสายใย ไปรักอะไร อยากตายอีกหรือ นั้น เห็นไหมท่านว่า อย่าว่าตำหนิใครนะพูดตามสายบุญสายกรรมต่างหาก ผู้หญิงคนนี้เคย ฆ่าเธอมาแล้วครั้งนั้นๆ เป็นอย่างนั้นๆ ยังจะอยากตายอยู่หรือ ถ้าอยากตายก็ไป เลย หยุด ตัดสะพานขาดเลย เป็นอย่างนั้นนะ ถ้าไม่ใช่พระพุทธเจ้าแล้วยังจะมีสายใย สายใยติดต่อกันไปอีกก็ได้ พระพุทธเจ้าตัดสายใยขาดจากกันเลย ถ้าหากว่าดีหรืออะไร พระองค์ก็ไม่ว่าอะไร ถ้าจะมีอะไรต่อไปอีกพระองค์ก็ตัดสายใยขาดทั้งสองฝั่ง อยากตาย

อีกหรือ อยากตายอีกก็ไป แต่ก่อนผู้หญิงคนนี้เคยทำลายเธออย่างนั้น ๆ ไปรักผู้ชายอื่น แล้วฆ่าสามีตัวเอง เธออยากตายก็ไปซี ที่นี้หยุดเลยทันที นี่ละพระญาณหยั่งทราบเข้าไป ปืบ ตัดขาดสะบั้นไปเลย ทางนั้นก็ยอมรับ นี่เรื่องราว เราพูดถึงเรื่องราว

ที่นี้ทางฝ่ายดีก็มีอีกแบบเดียวกันนี้ ฝ่ายดีที่เกี่ยวข้องกันมาอย่างไร สร้างคุณงามความดีต่อกันมาอย่างไร ๆ พอเจอกันมันหากเป็นธรรมชาติอันหนึ่งที่มันสัมผัสกันมันจะดูดีมาถึงกันเลย ที่นี้ผู้มีญาณหยั่งทราบเข้าไปปืบเลย ทั้งสองรายนี้เป็นอย่างไร ๆ หยั่งทราบไปเรื่อย ๆ ดังที่พระองค์นี้กับผู้หญิงคนนั้น เริ่มมาตั้งแต่พระกัสสปะ พระพุทธเจ้าเสด็จไปทั้งองค์เขาเฉย เขามาไหว้แล้วเขาก็ผ่าน เต็มไปเลย พอออกจากนี้ไปก็แหวะ แหวะนี้แหละอนันท์ อย่างนั้นละพระญาณเหมือนตาข่ายตาแห่นี้อบไว้เลย

เราคอยพระกัสสปะ พวกนี้เขาเป็นลูกศิษย์พระกัสสปะ คือชาติก่อนเขาเคยเป็นลูกศิษย์ของพระกัสสปะ ไม่ใช่มาเป็นในชาตินี้ชาติเดียว เขาเคยเป็นลูกศิษย์พระกัสสปะ เขาไปนี้ไปเจอพระกัสสปะแล้ว เขานำสิ่งของเหล่านี้ถวายพระกัสสปะทั้งหมด แล้วพระกัสสปะก็จะพาเขามาที่นี้ เราคอยฉันอยู่ที่นี้ ถ้าเป็นอย่างนั้นเราก็อยากเป็นพระพุทธานะ คอยลูกศิษย์ลูกหาให้นำลูกศิษย์ทั้งหลายเอาของมาให้ฉัน ตั้งแต่วันบวชจนกระทั่งปานนี้ไม่เคยมี ท้องแห้งเข้าใจไหม

นี่เราพูดสายบุญสายกรรม เป็นอย่างนั้นละ มันเป็นอยู่ลึก ๆ ถ้ามีญาณหยั่งทราบ ปืบติดกันเลยรู้เลย ผู้ไม่มีญาณก็ไม่รู้ แต่หากเป็นหลักธรรมชาติที่เคยเกี่ยวข้องกัน มันหากดูติดกันอยู่ลึก ๆ เป็นอย่างนั้น ถ้าผู้มีญาณก็หยั่งทราบพร้อมไปเลย นี่ละจึงเรียกว่าญาณ พระญาณ พระพุทธเจ้าเรียกว่าพระญาณหยั่งทราบ ลงหยั่งทราบที่ไหนไม่ต้องไปถามใคร แม่นยำ ๆ ไม่ว่าพระพุทธเจ้าไม่ว่าสาวก เพราะเป็นหลักธรรมชาติความจริงเกิดขึ้นจากใจ จริงเหมือนกันไปเลย

พวกเราถ้ามีญาณหยั่งทราบเจ้าของแล้วนี้ จะกลัวภัยที่เคยผ่านมาสักเท่าไร ๆ จนพูดไม่ถูก แต่นี่มันไม่ทราบ วันนี้เขาเอาไปฆ่าตายไปแล้ว วันหลังเกิดมาใหม่ให้เขาเอาไปฆ่าอีก ก็สนุกไปเรื่อย ๆ ถ้ามีญาณวันนี้เขาฆ่า นี่วันหลังเขาจะฆ่าเราเผ่นเลย เข้าใจไหม มีญาณหยั่งทราบใครจะไปกล้าตายละ เผ่นหนีเลย อันนี้มันไม่รู้้อย่างนั้น ตายแล้วตายเล่าเกิดแล้วเกิดเล่ามันก็ไม่รู้้อย่างนี้ละ ก็กัปก็กัลป์มีแต่พวกนักเกิดนักตายด้วยกันทั้งนั้น ถ้าหยั่งทราบแล้วมันจะตื่นเนื้อตื่นตัว กระตือรือร้นในการที่จะเสาะแสวงหาความดี ปิดความชั่วช้าลามกทั้งหลายออกจากใจ ที่นี้มันไม่รู้มันก็ไปตามบุญตามกรรมอย่างนั้นละ วันนี้พูดเพียงเท่านี้ละ

(กราบเรียนปรึกษา สถานีวิทยุ ๙๗.๕๐ เมกกะเฮิรตซ์ มาพูดว่าร้านค้าต่าง ๆ เป็นลูกสมุนของนายสนธิ เขาก็ออกเป็นหนังสือทำนองคุกคาม อาฆาต แล้วก็ปลุกกระดม

ไม่ให้คนในอุดรไปซื้อของจากร้านค้าที่เขาโฆษณาทางวิทยุ ๙๗.๕๐ นี้ละครับ อันนี้ส่วนใหญ่ก็เป็นลูกศิษย์ลูกหาของหลวงตาทั้งนั้นละครับ มันชอบว่าพวกลูกศิษย์หลวงตาต่างๆ นานาเรื่อย ก็เลยปรึกษาว่าจะอ่านให้ฟัง หลวงตาเมตตาให้อ่านนะครับ (เห็นว่ากลัวจะเป็นการรบกวนก็เลยปรึกษาก่อน) อ่านมาเลยเราฟังทั้งชมเชยสรรเสริญ ฟังทั้งตำหนิตินินทา เราพอใจฟังทั้งนั้นถ้าจะเป็นประโยชน์ก็คัดมาเป็นประโยชน์ ถ้าไม่เป็นประโยชน์ก็ปล่อยให้มันไป)

เขาขึ้นต้นดังนี้ละครับ

เครือข่ายพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย จังหวัดอุดรธานี

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

เรื่องขอความสนับสนุนร้านค้าที่มีรายชื่อดังต่อไปนี้

เรียนประชาชนทั่วไปตลอดจนร้านค้าทั้งหลาย

ตามที่มีกลุ่มก่อความไม่สงบได้สร้างสถานการณ์ให้เกิดความรุนแรง ความแตกแยกในสังคมเมืองอุดรธานี เพื่อให้เกิดเหตุการณ์ปิดล้อมอาคารเฉลิมพระเกียรติมหาวชิราวุธ จ.อุดรธานี เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๔๙ ที่ผ่านมาแล้ว รวมทั้งได้จัดทำบัญชีรายชื่อร้านค้าต่างๆ โดยอ้างว่าร้านค้าเหล่านั้นเป็นลูกสมุนของนายสนธิ ลิ้มทองกุล

จุดมุ่งหมายก็เพื่อให้มีการคุกคามเสรีภาพในการประกอบอาชีพ พยายามทำให้ประชาชนเห็นว่าร้านค้าเหล่านี้เป็นพวกไม่รักชาติ สร้างความวุ่นวายและโน้มน้าวให้เกิดการแอนตี้ไม่ไปซื้อของจากร้านค้าดังมีรายชื่อท้ายนี้ ข้อสำคัญคือเป็นการข่มขู่อาฆาตหวังจะให้เกิดการทำลายทรัพย์สิน หรือปลุกระดมให้มวลชนก่อความไม่สงบ โดยออกข้อมูลผิดๆ ทางสถานีวิทยุ ๙๗.๕๐ เมกกะเฮิรตซ์ แล้วปลุกระดมเพื่อหวังให้มีการทำลายข้าวของร้านค้าต่างๆ เหล่านี้

ในนามของกลุ่มพันธมิตรประชาชนจังหวัดอุดรธานี รู้สึกเห็นใจและมีความห่วงกังวลในเหตุการณ์ดังกล่าว จึงได้ทำหนังสือแจ้งพี่น้องสมาชิกพันธมิตร เพื่อให้ช่วยกันดูแลเป็นหูเป็นตาระวังความปลอดภัย และช่วยกันแก้ปัญหาในภาวะคุกคามต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นกับร้านค้าต่างๆ ในจังหวัดอุดรธานี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

ลงชื่อ นายเจริญ หมู่ขจรพันธุ์

ผู้ประสานงานพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยจังหวัดอุดรธานี)

คุณสนธินี้ไปสร้างความเสียหายอะไรให้แก่ประชาชนชาวอุดร ถึงได้ตั้งข้อรังเกียจ แล้วจะทำลายด้วยวิธีการต่างๆ ขึ้นมาเช่นนี้ เขาไปทำอะไร (เขาไม่ได้สร้าง เขาทำแต่ความดี ไล่พวกปากอมซี่ไม่พอใจ เขาจึงออกหนังสืออันนี้มา) เปลี่ยนปากอมซี่นั้นเสียให้เป็นปากอมธรรมนะ มีความสามัคคีซึ่งกันและกัน อย่าสร้างความผิดพลาดอันเป็นการแตกแยกหรือแตกร้างซึ่งกันและกันไม่ใช่ของดี ที่คุณสนธิพูดนั้นก็พูดเพื่อประชาชนทั้งชาติ เรียกว่าอะไรพันธมิตรฯ เหนอ เป็นความดีงามอยู่แล้ว

เราทั้งหลายที่อยู่ในประเทศไทยเรา นี้ ส่วนมากเป็นลูกชาวพุทธมีครูมีอาจารย์ ควรจะฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเสียงครูเสียงอาจารย์ แล้วนำเรื่องราวทั้งหลายเหล่านั้นเข้ามาประสานจิตใจของตนที่มันร้าวราน เพื่อทำลายส่วนรวมนั้นให้ระงับดับไป สร้างแต่ความดีงามสมัครสมานซึ่งความสามัคคี มีความดีต่อกันเท่านั้น เป็นความเหมาะสมสำหรับพี่น้องชาวอุดรเรา ซึ่งเป็นลูกศิษย์พระพุทธเจ้า มีครูมีอาจารย์คอยแนะนำสั่งสอนแต่ทางที่ดีที่ชอบ ทางความซื่อซื่อลามกที่จะทำความแตกร้างอย่างนี้รู้สึกว่าจะไม่มีครูอาจารย์องค์ใดแนะนำสั่งสอนเลย

อย่าพากันไปอุตริในสิ่งไม่ดีงาม จะเป็นลูกศิษย์ทำลายครูทำลายพระพุทธเจ้า แล้วสุดท้ายก็มาทำลายตัวเองให้ฉิบหายป่นปี้ไป หลวงตาบัวซึ่งทำประโยชน์แก่ชาติไม่ใช่ธรรมดาณะ แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ทวยเทพอินทร์พรหมทั้งหลาย ประสานกันทั้งนั้น วันนี้พูดเสียบ้างนะ ภาษาของธรรมนี้เข้าได้หมด เข้าได้ในพวกเปรต พวกผีเทวบุตรเทวดามนุษย์มนาเข้าได้หมด ภาษาธรรมนี้ออกเพื่อพี่น้องทั้งหลาย ขอให้ นำธรรมนี้เข้าไปประสานจิตใจซึ่งกำลังร้าวรานเวลานี้ แล้วจะทำลายตัวเองนั้นแหละ ให้กระจายออกไปอย่าให้เข้ามาทำลาย

ให้มีแต่ความสมัครสมานสามัคคีกัน สมเราเป็นลูกชาวพุทธ ศาสดาองค์เอก ลูกศิษย์ตถาคตนี้มีถึงสามแดนโลกธาตุ ส่วนในเมืองอุดรเราไม่มีก็คนทำไมจึงไปทำลายพระพุทธเจ้าทั้งองค์ ซึ่งมีลูกศิษย์ทั้งสามแดนโลกธาตุให้เสียหายไปอย่างไม่มีเหตุผลเลย ให้พากันระงับดับเสียสิ่งเหล่านี้ ไม่ดีอย่านำมาใช้ หลวงตาขอขมาขอโทษ เพราะหลวงตานี้ทำประโยชน์แก่โลกมา เวลานี้สละชีวิตไม่ได้สละเพื่อตัวเองนะ เราสละเพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ตลอดทั่วโลกดินแดน เราทำประโยชน์ทั้งนั้น เราไม่ไปทำโทษแก่ผู้ใด

กิริยาอาการที่แสดงออกเป็นธรรมล้วนๆ แม้จะแฝงไปกับโลกบ้างก็ไม่มีโลกอยู่ในนั้น เป็นธรรมล้วนๆ ต่อบรรดาพี่น้องทั้งหลาย จงพากันระงับดับสิ่งไม่ดีงามนั้นเสีย ให้ทำแต่สิ่งที่ดีงาม ความพร้อมเพรียงสามัคคีกันนั้น เราตั้งแต่เพียงร่างกายของเรา ร่างกายของเราสมบูรณ์พูนผลไม่เจ็บท้องปวดศีรษะ ไม่เจ็บไข้ได้ป่วยหรือวิกลจริตใน

ส่วนใดส่วนหนึ่งของอวัยวะ คนนั้นเป็นผู้มีความสุข ประกอบหน้าที่การงานได้สมมัก สมหมายทุกอย่าง ถ้าร่างกายได้วิกลพิการเสียอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วก็เสียหายไปโดยลำดับ ถ้าวิกลพิการหมดทั้งร่างก็เป็นคนตายเท่านั้นละ สิ่งเหล่านี้เป็นการทำลายความพร้อมเพรียงสามัคคีอันดีงาม ซึ่งจะทำประโยชน์ให้โลกได้มากมายก่ายกองให้เสียไปอย่างนำมาใช้ ให้ใช้แต่สิ่งที่ดีงามทั้งหลายต่อกัน หลวงตาขอขบิณฑบาต

หลวงตายืนยันได้เลยว่าทำประโยชน์แก่โลกนี้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ความเคลื่อนไหวไปมาแม้ที่สุดพอดีบนอนขึ้นมาบีบ จิตมันจะวิ่งแล้วประสานออกแล้ว แต่ไม่เคยพูดให้ใครฟัง วันนี้พูดเสียบ้าง อำนาจแห่งความเมตตามันครอบโลกธาตุจะว่าอะไรไปที่ไหนทุกวัน ๆ นี้ ดูซิร่างกายนี้มันจะไปไม่ได้ เช่นอย่างเอาของไปส่งโรงพยาบาล อย่างนี้ก็ไม่ลจรด เอาของส่งเสร็จแล้วไปเลย ๆ โรงพยาบาลไหนก็ไม่ลง ลงลำบากลำบากขึ้นลำบากลำบาก ไม่ขึ้นไม่ลงไปอย่างนี้ เราก็ตะเกียกตะกาย เพราะหัวใจไม่มีคำว่าชราภาพไม่มีวัยเหมือนสังขารของเรา เราไปอย่างนี้ตลอดเวลาทำประโยชน์ให้โลก

ทุกสิ่งทุกอย่างในวัดนี้ได้มาเพื่อโลกทั้งนั้นไม่ได้เพื่อเรา พูดได้อย่างเต็มปากทีเดียวว่าเราไม่เอาอะไร สามแดนโลกธาตุนี้เราปล่อยวางโดยสิ้นเชิง ไม่มีอะไรติดหัวใจเลย เหลือก็เหลือตั้งแต่สิ่งที่เราปฏิบัติมาได้เต็มกำลังความสามารถของเรา ได้สนองความต้องการของเราให้สมมรรคสมผลคือความบริสุทธิ์ใจ เราพูดจริง ๆ ว่าบริสุทธิ์ที่สุด ส่วนในหัวใจดวงนี้ ไม่มีอะไรที่จะชำระสะสางอีกแล้วเรื่องทั้งหลายที่เป็นเรื่องของกิเลสที่จะมาแผ้วพานในหัวใจเราไม่มี มีแต่ธรรมชาติบรมสุขล้วน ๆ เต็มหัวใจ นี้เราอุทิศสัพพะพยายามเมตตาสงสารโลก แล้วตะเกียกตะกายไปทุกแห่งทุกมุมทุกแห่งทุกหนนี้เพื่อประโยชน์แก่โลก

เพราะฉะนั้นการทำลายความสามัคคีดีงามต่อกันนี้ จึงเท่ากับเอามีดมาตัดแข้งตัดขาตัวเองให้ขาดตรงนั้นให้วิการตรงนี้ให้เสียหายไปทั้งคน สุดท้ายคนคนนั้นก็ตาย นี้ละการทำลาย มากกว่านั้นก็ฉิบหายทั่วประเทศเขตแดน เพียงเล็กน้อยเท่านั้นก็เหมือนอย่างหนามปักเรานี้เป็นยังงใจเจ็บไหม เดินเขยก ๆ ทั้ง ๆ ที่ธรรมดาเดินไปเป็นธรรมดาไม่โยกเขยก พอหนามยอกเข้าไปบีบหนามเดียวเท่านั้นไม่สองหนามสามหนามก็คืบคลานไปแล้ว อันนี้เรื่องอุปสรรคเหล่านี้เหมือนขวากเหมือนหนามมาทิ่มแทงชาติไทยของเรา จึงไม่ควรจะให้ มี ให้มีแต่ความพร้อมเพรียงสามัคคีกันโดยถ่ายเดียว

ให้เห็นเจตนาหลวงตาว่ามีต่อพี่น้องชาวไทยเราตลอดสัตว์ทั้งหลายเต็มหัวใจ เราไม่เคยมีพิชมิภัยต่อผู้ใด การแสดงออกจะมีหนักมีเบาเหมือนเขาทำงาน ควรถากก็ถากควรฟันก็ฟันควรไสก็ไส เป็นธรรมดาของการทำงานเพื่อประโยชน์แก่งานนั้น อันนี้การทำงานต่อโลกเพื่อประโยชน์แก่โลกก็มีแง่หนักเบาเป็นธรรมดา บางทีก็มีลักษณะนึ่ม

นวลอ่อนหวาน บางทีก็มีดุมมีด่า บางทีก็มีเด็ดขาด เพื่อผลประโยชน์ตามส่วนแห่งความต้องการของผู้ทำงานเพื่อผลประโยชน์นั่นเอง เราทำอย่างนี้ต่อโลก จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็นใจ อย่าพากันร้าวรานซึ่งกันและกัน

จิตใจถ้าลงได้ต่ำทรมาลงไปเท่าไร มีแต่การร้าวรานทำลายตัวเองและผู้อื่นไป โดยลำดับ ให้พื้นจิตขึ้นมาสู่ธรรม แล้วจะได้เห็นชั่วเป็นชั่วเห็นดีเป็นดี แล้วจะได้ปล่อยปละละเลยสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลาย ชยันหมั่นเพียรในสิ่งที่ดีงาม บ้านเมืองของเราก็จะมีความสงบร่มเย็นโดยทั่วกัน วันนี้จึงขอขอบิณฑบาตกับบรรดาพี่น้องทั้งหลาย อย่าพากันทำในสิ่งไม่ดี เอาละเท่านี้ละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz